

длъбочинѣ-тѣ на свои-ты равнина, отдѣто той съ голѣмѣ мѣжъ ся върнѣлъ назадъ. Дарий Истасиъ ся прочюлъ не толкова съ войнишки-ты си прѣдпріятия, колкото съ разумно-то си правление и уряждане на голѣмѣ-тѣ Персидскѣ държавѣ, въ кождо влизали токо-речи всички-ти народи на Срѣднѣ Азиѣ съ Египетъ.

Персидска-та държава была раздѣлена на 20 области (сатрапии). Заповѣдници-ти (сатрапи-ти) имали въ области-ты си пълнѣ власть; нѣ гы надзирали особни царскы чиновници, които ся наричали очи и уши на царя. Самъ царь-тъ былъ образецъ на источны-ты владетели; власть-та му въ нищо не была ограничена, и всички-ти подданици му были сѣще робѣе. Царь-тъ всякога былъ обыколенъ съ много вардаче и съ царскы чиновници. Цареви-ти му двореце ся отличявали по голѣмо-то богатство. Всяка область была длѣжна да дава на царскѣ-тѣ трапезѣ отъ по-добры-ты си произведения; запримѣръ: пшеницѣ докарвали отъ заходны-ты брѣгове на Малѣ Азиѣ, вино отъ Сириѣ, водѣ отъ рѣкѣ Хоаспѣ (притокъ на Тигръ), и тѣжъ водѣ носили въ златны сѣдове слѣдъ царя, кога ся намиралъ на войнѣ. Мѣстопрѣбывание-то царь-тъ си мѣнявалъ спорядъ годишны-ты врѣмена: зимѣ живѣлъ въ задушный Вавилонъ, пролѣтъ въ Сузѣ (на истокъ отъ Вавилонъ), а лѣтъ въ хладнѣ Екбатанѣ. Сподирници-ти му, жены-ты му и стража-та всждѣ ходили съ него.

Най-напрѣдъ Перси-ти ся отличявали по юначество и просты нѣравы; сынове-ты си учили особено на три прѣдмѣта: да ѣздятъ на конѣ, да стрѣлять и да не лѣжатъ. Нѣ, кога покорили Мидяны-ты и Вавилоняны-ты, зели отъ тѣхъ много обычаи, богато да ся обличятъ и като тѣхъ да живѣятъ, и ся научили да лѣжатъ.

Могущество-то на Персидскѣ-тѣ държавѣ не было за много: тя была съставена отъ всякаквы народы, които съ мѣжъ теглили чюждеземный хомоть, та вдигали главѣ часто кога имъ прилѣгнело. А освѣнъ това у персидскый дворъ слѣдъ Дария ся умножили сплет-